

Hana Slívková / Marie Anna Savojská a zámek Ploskovice

Posudek diplomní práce od PhDr. Jaroslava Sojky, Ph.D.

Tak jako jaro střídá zimu, tak i předkládaná práce je jistým emocionálním přílivem po kterém následuje odliv. Otázkou je, co vlastně z pomyslného moře zůstává. Zda dobrý pocit osvěžení a fantazii probouzejících dálav, nebo pachut' soli. Možná obojí. A to podle toho či kterého místa v uvedené diplomní práci.

Znám slečnu H. Slívkovou ze semináře, přináleží k plachým žačkám se střídým projevem, jakkoliv se rád ptám, ne vždy dostávám odpovědi...

Tak, jak jsem práci pozoroval od zrodu, a troufám si říci, že se studentce vstřícně ale přísně věnoval, tak se mi stále více a více nelíbila její závěrečná podoba. I nyní, s odstupem několika měsíců, shledávám práci **průměrnou** a mnohde i nudnou. Vlastně je to promarněná šance. Šance na cestě stát se historičkou umění. Možná bude H. Slívková dobrou kastelánkou, možná dobrou restaurátorkou, stěží ale historičkou umění. Ano, zní to jako zdrcující odsudek. Ale co jiného je zapotřebí, aby se konečně vyburcovala její mysl, než rázně říci, že takto to prostě nelze... Nemám potřebu slečnu chránit od nástrah kritiky její práce, která tak jako tak přijde. Nejsme zaopatřovací ústav pro průměrné studenty, toužíme být univerzitou pro žáky nadané a vynikající znalostmi. Pokud si tedy někdo zvolí tak **vznešené téma** (rakouská císařovna – česká královny – rezidence – druhé rokoko aj.), ke kterému jsem se osobně dostával po dobu deseti let a které jsem dílčím způsobem zúročil v týmové spolupráci při výstavě věnované Ferdinandu V. Dobrotivému a vydání doprovodné publikace, tak mám právo na jasnou, srozumitelnou kritiku. A nyní je jasné, že slečnu Hanu Slívkovou asi nic jiného neprobere, aby se konečně probudila a začala se snažit být historičkou umění. Nebo jí prostě nebude! Dnes a denně jsme svědky toho, že mnozí studenti přeceňují své síly a mají nenaplnitelná očekávání. Dnes a denně vidíme, jak jsou malé znalosti zakrývány velkým sebevědomím.

Naštěstí to ale není případ slečny H. Slívkové. Ne, to bych jí křivdil. A protože jsem jedním z jejích pedagogů, tak s klidným srdcem mohu říci, že jsem se pokoušel ji vést. A pokud selhala ona, selhal jsem i já!

Nyní stručně: práce je v jazyku neohrabaná, těžkopádná, přetížená citacemi, není jasné, co je vlastním hodnocením od pisatelky. Poznámkový aparát má též značné nedostatky, nejen formální. Způsob umístění některých poznámek je přímo směšný. V poslední variantě práce, kterou jsem měl v ruce, byly popisky v obrazové příloze a výběr snímků skandální.

Co ale **oceňuji**, je vytrvání slečny na cestě na kterou se vypravila, její osobitý přístup. Svědomitý přístup k detailu (nedávající ale celek), romantické nadšení a občasné pokusy o vlastní, bohužel po povrchu klouzající, hodnocení.

Přes všechny výše uvedené výhrady doporučuji práci slečny Hany Slívkové k obhajobě.